

Mustafa Asım Kaya

- şiirler -

Yayın Tarihi:

23.07.2025

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anla mazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Beni Unutma Demiştin

Akşamları düşünmem seni
Düşünürken akşam düşer
Gece sürer
Fecre varır
Gece gözümde kararır
Gün gözümde aydınlanır
Canım sıkılır
Ruhum ferahlar

Bir can düşer benden

Mustafa Asım Kaya

Bîvakit

Çok geç
Her şey için çok geç

Şafak söküp uyandığımda anlarım
Her şey için çok geç
Gidilmiş o yola
Bir ben kalmışım
Avazım erişmez
Dönüp bakan da olmaz

Ben her zaman
Ben her şey için
Geç kaldım

Mustafa Asım Kaya

Bölböller Can Sunarken Ruhuma

Göldün ya
Bahar geldi sandım
Bölböller can sunarken ruhuma
Sen seslendin sandım
Seni düşledikçe
Ah seni düşledikçe bir tebessüm
Kendiliğinden yürüyor dudaklarıma

Mustafa Asım Kaya

Cebimdeki Şiir

Bir bakışın binlerce umut yüklüyor gönlüme
Gülüşün bin hayal...
Bilmem herkese mi böyle bakarsın
Ama sen yine de bakışlarını esirgeme benden
Sende ben herkes miyim bilmiyorum ama
Bende sen her şeysin

Bir soğuk bakışın söndürürdü umutlarımı
Bazen hiç konuşmaz öylece susardın
Sustuğunda kendimi suçlardım
Suskunluğunda var mıydım?
Küsmelerin oyun gibiydi
Anlamazdım, korkardım incitmekten yüreğini
Kaçardım

Biz birbirimizi hep yanlış anladık
Yanlışken de güzelsin
Böyle de sevgili
Zaten yanlış anlamaktı aşk,
Dahası değil
Sanrılarla doğan
Gerçeklerle ölen

Şimdi ne yapmalı
İtiraf mı etmeli,
Sessizce mi gitmeli?
Beklemek nereye kadar?
Ben bir korkağım
Pek çok kez kararsız
En çok da sensiz

Zamanımız tükeniyor
Belki birimiz diğerini unutacak
Ben seni unutmayacağım
Unutmak üzere sevmedim seni
Yaşamak pahasına sevdim
Seni hep seveceğim,
Sevmeler tükense bile

Mustafa Asım Kaya

Cephede Unutulmuşum

şimdi bana müsaade et
şavaş bitmedi ancak
Ben çok yoruldum
Bir de
Ellerim artık çok acıyor

Mustafa Asım Kaya

Çelişkiler Kumkuması

Ben de bilirdim hesapsız koynuna girmeyi
Fakat yarınların var senin, dünler kalacak bana
Aynam puslu idi, ben bir çelişkiler kumkuması
Kendimi bile göremezken atamazdım seni bu kör kuyuya
Muallâk, muamma, dilemma... Ben, hercai.

Mustafa Asım Kaya

Gölüşün

Bana uzak ellerin, yüzün
Gölüşün kimin içini ısıtıyor bilmiyorum ama
Gidişin bende buz kesiyor
Özlemek günah mı?

Mustafa Asım Kaya

İhtilal

Baktığında gözlerimin içine,
Bir ihtilal ateşi yandı
Hiç savaş görmemiş göğsümün ocağında.
Bu bir savaş ilanıydı!
Ben o savaşa hiç hazır değildim
Öldüm.
Sen;
Benim ilk savaşım
İlk göz ağrım...

Yağmuru görmek güzeldi fakat
Hissetmek nasip olmadı.

Mustafa Asım Kaya

İnadına Yaşayalım

Kime sunduysam meramımı vasat ile mukayese ettiler
Halbuki ötesindeyiz tüm sıradanlıkların
Varsın onlar gül bahçelerinde oyalansınlar
Sen benim kır çiçeğim
Sen ve ben
İnadına yaşayalım
Hani göstermek değil de mesele
Nasıl yaşanırmış
Yaşatmak için yalnızca
Öylesine yaşatmak
Ki utansınlar
Basitliklerinden

Hem
Basit yaşamak sövmek değil midir
Tanrıya?

Mustafa Asım Kaya

İstemezdim Seni Aşikâr Edeyim

Bir yanım yüreğime bir sır gibi işleyip,
Dünyanın kalanından saklamak istedi seni
Bir yanım ise dağa taş,
Uçan kuşa
Sokakta oynayan çocuklara,
Gelip geçenlere,
Körlere ve sağırlara da anlatmak istedi

Mustafa Asım Kaya

Kahr

Şimdi
Ne zaman bir tebessüm yürüyecek olsa dudaklarıma
Bunu suç sayarım
Gülemem
Eğlenemem
Yokmuşsun gibi davranamam
Mahkeme-i Kübra kurulsa
Nesl-i âdem benden şikâyetçi olsa
Bir şey diyemem, müstahaktır bana susarım
Boynumda bu yük ile yaşayamam
Affedemem kendimi

Mustafa Asım Kaya

Karanlığı Karartır Yalnızlığım

Yine yalnızlık
Karanlık...
Yok bir kimsem
Halimi hatrımı soran yok
Düşsem kaldıran
Ağlasam güldüren

Duymadı bile kimse
Otursam bir köşeye
Gelir mi birileri
Oturur mu yanıma
Sorar mı halimi, memleketimi
Sadabad desem
Bilir mi oraları

Neyse oturdum işte
Biri gelmese de olur
Artık ben yalnızca
Sabahı bekliyorum

(2018□19)

Mustafa Asım Kaya

Kendi Düşen

Bir zamanlar bendim dünyanın hakimi
Şimdiyse beş para etmez beceriksizin biri
Dağ gibi delikanlıydım, yıkamazdı beni kimse
Yıkıldım o darbe kendimden gelince

Artık yazmak da çare değil çizmek de
Söylemek de yaramıyor dinlemek de
Batırdım işte her şeyi kendi ellerimle
Nasıl çıkacağım bu debdebeden
Seçmişim kartımı en hileli desteden

Mustafa Asım Kaya

Körebe

Haberini aldım, dün İstanbul'a gelmişsin
Ağaçların, çiçeklerin bir dostu selamlayışı bu yüzdenmiş
En temiz, en mis kokularla çıktım evden
Uzaktan da olsa, bir kez olsun göreyim seni

Galatada görmüşler en son, kuşlar söyledi...

Bir solukta vardım İstiklale
Yüz bin adım arşınladım
Gördüğüm her yüze sen misin diye baktım
Binbir çeşit insanla tanıştım, seni aradım

Aheste acele vardım Galataya
Vardığım la kaldım
Bir çay evinde kokunu aldım
Kaldırımlarda yankın
Biliyorum, yine çok geç kaldım
Kuleden İstanbul'u seyrettim, seni aradım

Bir haber yolla, neredesin?

Belki Kadirgahda almışsındır soluğu
Nasıl olsa şurada boncuk gözlü teyze
Şirkeci, Sultanahmet, Gülhane
İstanbul kazan, ben kepçe
Yorulmadım durmadım, seni aradım

Yine hüsrana, yine hezeyan
Sen Kalkedon'da, ben Kadirga'da
Oturdum kaldım sevdiğin parkta
Çocukları seyrettim, seni aradım...

Neyleyim sular kesmiş yolu
Karşıda kalmışım
Uzandımsa da sana
Hep bir arşın uzaksın bana
Yine de
Seni aramak bile güzel
Menzil sen isen
Yolda olmak da güzel

Mustafa Asım Kaya

Kurşun Adımlar

Adımlarım ağırlaşıyor birden
Evet, bu halen daha geçerli
Ayrılığın ağırlığı ilk günki gibi
Aylar geçse de ilk günki gibi

Hiç ummaksızın beni esir aldığımda hayalin
Ve yokluğunun keskin soğuk gerçekliği
Adımlarım ağırlaşıyor birden
Prangalar vurulmuş mahkumlar gibi

Çöküp ağlayacak oluyorum
Ne yapacağımı şaşıyorum
Kaleme sarılıyorum
Bir şiir yakıyorum çaresiz

Mustafa Asım Kaya

Rüzgar Uğuldarken Kavaklarda

Hani yeşil ve sessiz çayırlarda
Durup seyrederken sürgün tarlaları
Rüzgar da uğuldarken kavakların arasında
Bir kelebek uçar gelir
Konar parmaklarına
Seyredersin
Gider
Gidişinde bir sebep aramazsın
Yolunu kaybetmiş
Sen de
Yolunu kaybetmişsindir
Belki senin için bir an'dır
Onun ömrünün yarısı

Mustafa Asım Kaya

Sana Uyanırım

Haberin yok sen uyuyordun
Tutup kâbuslarından kaçırdım seni
İstanbul'u gezdik baştan başa
Hayalin değdi her bir taşına
Yedi tepenin yedisinde seyrettik doğuşu
Aşamadığımız tüm tepeleri
İstanbul'da aştık

Haberin yok kaç kez seninle uyudum
Başını göğsüme koydun da saçlarını okşadım
Kaç sabah seninle uyandım kokun tüterken burnumda
Sabah gibi kokardı saçların
En parlak, en hevesli, en çocuk sabahlar gibi

Söylesene,
Sen mi bölüyorsun uykularımı?
Yoksa uykularım mı bölüyor seni?

Mustafa Asım Kaya

Sen Yandıkça Ben Tüterim

Sevgilim,
Ölüyor musun, neden gülmüyorsun?
Senden sual ediyorum
Kötüyüm diyorsun, çok kötü!
Gittiğin yerde çiçekler açmıyor mu?
Günler geçmiyor mu?

Bir kez görmüştüm oraları
Başını kaldırsan kül rengi bulutlar
Her yanı sarmış betonlar, denizden ne haber
Arkana baksan diz boyu hatıralar
Yarım kalmış şarkılar...

Belki en sevdiğin rengi bilmem
Haberim yoktur sevdiğin çiçekten
Oysa bilirim halini en derinden
Haberin yoktur seni seven yüreğimden

Bir an kalmıştı
Çıkıp gelecektim kapına
Başını yasla diye omzuma
Yine vazgeçtim sonra
Belki istemezdin beni yanında

Kendime söz vermiştim
Bir daha çıkmam karşına
Unut beni demiştim
Yük olmayayım sana
En iyisi susmak olur sanmıştım
Onu bile beceremedim layıkıyla
Tıpkı sevmeyi de beceremediğim gibi
Tıpkı aşta kalamadığım gibi

Mustafa Asım Kaya

Sığınak

Kar topluyor hava
Rahmet gecikti
Toprak çatladı
Arkası ktlık

Kara bulutlar birikti
Kuru soğuk aldı havayı

Nem yüklüyor namlular
Rahmet gecikti diyor işgalci
İşgal ettiği toprağı sel vurmuşken
Şehrin duvarları artık ne kadar dayanır bilmem

Ordular çekildi
Şehrin kapıları açıldı
İslak bir rüzgar esti topraktan

Bir ağlamaktır içimde birikti
Uzun zaman oldu, rahmet gecikti
Ağlayabilirim belki yalnızken
En çok da yalnız seninleyken
Daha yakınsın yalnızlığımdan
Daha sıcak, daha kalpte

Mustafa Asım Kaya

Ŗiir Dediler Oysa Ben Adını Söylemiştim

Ŗimdi hangi mısrayı işlesem yüreğine?
Benden önce söylenmiş tüm şarkılar
Hepsi yine sana
Ezelden tüm güzellerde sen gelmişsin vücuda
Hepsine senden pay düşmüş de
Yine eksilmemişsin
Her şiir sana yazılmış
Bana ancak devşirme cümleler kurmak kalmış
Bu sürgün mısralar kimindir artık
Yerinden ettiğim sürgünlerin kanunsuz şiirleri
Kimindir?

Ŗiir onu yazana mı, ihtiyacı olana mı aittir?
Bence şiir senindir
Ŗiir sendedir, sen şiirsin!

Mustafa Asım Kaya

Tezat

Sevda! Ne büyük.
Ne küçük,
Sığıyor bir kalbe

Kalp. Ne küçük.
Ne büyük,
Bir alem saklıyor içinde

Gönül. Ne garîb.
Ne zengin,
Bâdesinden sunuyor cümle güzele

Aşk! Ne kutsal.
Her şeyi başlatan
Nebî aşkına nurundan üfledi yaradan

Mustafa Asım Kaya

Yitik Şiirler Vaktini Bekler

Bilmem daha kaç şiir yazdım sana
Söyleyemedim pek çoğunu
Kelimelerden utandım
Hepsi yarım kaldı
Yarım kaldım
Yarım kaldık
...

Mustafa Asım Kaya

Yokluğuna Esir Oldum

İnan ki seni çok özlüyorum
Buna kalem şahit
Varlığın yetmezken bana
Yokluğun taşıyor gözlerimden

Bir insanı sevmeye yokluğundan başlanırmış
Şimdi her an
Başucumda yokluğun
En çok nerede yoksan
Oradan sesleniyorsun bana

Epey ağırdan yürüyorum şu sıralar
Adımlarım gerisin geri
Neden yürüseydim ki
Çıkmayacaktıysa yollar sana

Mustafa Asım Kaya

Yoksun'luğun Hezimet

Hiçbir şeye gücüm yok seni kaybettiğimden beri
Ne bir kamera, ne fırça, ne de kalem tutuyor artık ellerim
Yalnız fotoğraflarını biriktiriyorum gördükçe
Ve her gün yeniden doğuyorum seni sevdikçe
Her gece ölmek de içinde

Mustafa Asım Kaya

Yüreğe Yerleşti Usulca

Soranlara bir hoşlantı derdim
Gelir geçer
Geldi ancak geçmedi

Hayretler ettim
Umarsız tükettiğim kelimeler
Nasıl şiire dönüşür şairlerin kaleminde

Mustafa Asım Kaya